

Salon Nieuzał, Balon

Był pogodny wiosenny dzieńń
Tłum ludzi falował wkoło.
Biały balon rzucał cień;
Pilot śmiał się wesoło
I z wolna popłynął w chmury
Pilot na białym ptaku.
Gondole oplatały sznury
A on płynął do góry
Nie czując strachu.
Aż nagle tłum zamarł z trwogi
I wszystkie twarze pobladły
Bo z balonu wytrysnął ogień
A główne liny odpadły.
I z wolna popłynął w dół;
Pilot w płonącym ptaku.
Gondolę oplatały dymy
A on płynął na dół
Przed śmiercią płacząc